

[Aksel Larsen.]

Lovforslag? Det kendes jo overhovedet kun her i Tinget, fordi vi læser Aviser, det er kun fremsat overfor Pressens Repræsentanter, for at det kunde blive udbasuneret, at nu var der taget et gevaldigt Initiativ. Hvis Programmet har foreligget, skulde det med en lille Smule Arbejdsevne have været muligt i Tiden fra 1. Maj til Dato at faa det færdigudformet, og saa havde det været rimeligt, at det forelaa som konkrete Forslag, der kunde tages Stilling til her, og ikke blot i Form af nogle Trompetstød i den dertil indrettede Presse.

Vi har altsaa kun denne løselige Skitse, der har været offentliggjort i Pressen, at holde os til, og saa maa vi diskutere den, det være sig behageligt eller ubehageligt for Regeringen. Og skal vi tage det som en afgørende Prøvesten for Programmets Godhed og Værdi for Arbejderne o. s. v., at man har nedsat dette mærkelige Udvalg, der skal finde ud af, hvordan Arbejdsløsheden bekæmpes, ja, saa har vi heller ikke noget imod det, men saa maa man undskylde os, at vi vurderer det derefter. Der er ikke taget en eneste Repræsentant for de arbejdsløse selv ind i dette Udvalg. Man udvælger nogle Personer og siger, det er kendte Mennesker, der vil tage sig alvorligt af det; men de mest sagkyndige i det Spørgsmaal, de, der kender mest til det, de bliver som sædvanlig ikke spurgt og faar ingen Repræsentanter i dette fortrinlige Udvalg!

Vi har heller ikke herfra hørt et eneste Ord om, hvorledes Regeringen stiller sig til de Krav, der er rejst af de arbejdsløse selv. Der blev i Mandags afholdt en Arbejdsløshedskonference her i København, hvor delegerede for de arbejdsløse paa Sjælland var mødt op og diskuterede Situationen, ikke paa den Maade, som der diskuteres her i Folketinget, men saaledes at de, der havde med det at gøre, var til Stede og overværede Diskussionen, og saaledes at de arbejdsløse, som ikke skulde have den store Skoling og Træning i Forhandlingsledelse, formaaede at lægge deres Forhandlinger til Rette paa en saadan Maade, at virkelig alle de delegerede kunde være til Stede og overvære Forhandlingerne.

Og her blev der opstillet ganske bestemte Krav. Naar nu Regeringen udsender et Program om Vinterhjælp uden dog at forklare, hvori Programmet bestaar, havde det jo været passende, hvis den mente noget med det, at den ogsaa forklarede, hvilken Stilling den indtog overfor de Fordringer, de arbejdsløse selv har

rejst om Vinterhjælp. Det hørte vi ingenting om og faar sandsynligvis heller ingenting at høre om, for vi ved jo netop fra de sidste Aar, at andet end Talemaader har Regeringen og Folketinget ikke at give de arbejdsløse. Der bliver aldrig taget konkret Stilling til, hvad de arbejdsløse selv mener, og det er et yderligere Bevis paa, at hvis de arbejdsløse vil have deres Krav opfyldt, nytter det ikke at stole paa, at saadan Opfyldelse bliver besluttet her paa Regeringens Initiativ. Det maa ske derved, at man paa Trods af Regeringen, paa Trods af Folketinget, paa Trods af Rigsdagen tvinger saavel Stat som Kommuner til at anerkende og opfylde disse stillede Krav.

Vi har faaet en Forklaring fra Socialministeren, som endelig har fundet sig foranlediget til at bekræfte det, Arbejderbladet med „saa stort Misbrug og saa hadefyldte Angreb“ o. s. v. har fastslaaet allerede for 1 Aar siden, nemlig at de forskellige gode Ideer, som fremkommer fra Regeringens Side, og navnlig fra Socialministerens, er Afskrivninger og Omskrivninger, dels af den tyske Brüning-Regerings og dels af den tyske von Papen-Regerings Nødfordringer, og at man i Fremtiden vil befitte sig paa dels at læse, dels at afskrive Schleicher-Regeringens Nødfordringer.

Der var for os Kommuniste intet nyt i de forskellige Foranstaltninger, der blev forsøgt eller prøvet — heller ikke i Rabatkortene eller lignende Foranstaltninger, og derfor er vi ogsaa udmærket vel klar over, hvad der kan komme efter, navnlig efter at et af Regeringens mest trofaste og i mange Tilfælde tilsyneladende bedst politisk orienterede Organer har lanceret Ideen om Indkaldelse af alle arbejdsløse til en Slags Militærtjeneste, med andre Ord her i Danmark har lanceret en særlig dansk Form for Gennemførelse af den tyske Arbeits-Dienstpflicht.

Det samme gælder Socialministerens her fremsatte Ideer om en Kolonisation, en organiseret Masse-Udvandring af arbejdsløse — der forelaa ikke noget om, hvor de skulde gaa hen, men eftersom det er en Kendsgerning, at der er Krise og Arbejdsløshed i samtlige kapitalistiske Lande, kunde det jo have været interessant at høre noget om, hvad man mener med dette. Jeg er blot ganske klar paa, at det bliver umuligt at faa nogen konkret Besked, fordi dette ogsaa er en Lygteemand, som Rabatkortene var det, og som man haaber, man kan faa de arbejdsløse til at løbe efter og slaa sig til Taals med et Stykke Tid.